

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἐλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ , 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΓΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεπτῶν 15
261—Γραφεῖον δδ. Έρμου—261

ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Τά δένδρα τοῦ δάσους συνεσκέφθησαν ποτὲ καὶ συνεζήτησαν περὶ τῆς βλάβης ἣν ὁ πέλεκυς προξενεῖ εἰς αὐτά. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν ὅπως οὐδὲν δένδρον εἰς τὸ ἔξης χορηγήσῃ ξύλον τὸ δόπιον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὸν ὡς λαβὴ, ἐπὶ ποινῇ νὰ ἐκκοπῇ παρὰ τῶν ἄλλων. Ὁ πέλεκυς περιέρχεται ἀνω κάτω τὸ δάσος, παρακαλεῖ τὴν κεδρὸν, τὴν δρῦν, τὸν φηγὸν καὶ τὴν πεύκην οὐδὲν τούτων χορηγεῖ αὐτῷ ξύλον δι' οὗ νὰ σχηματίσῃ λαβήν. Ἐπὶ τέλους ἐζήτησε τόσον ὅσον θὰ ἥρκει αὐτῷ νὰ κατακόπτῃ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους, λέγων διτὶ ταῦτα ἀπομυζῶντα τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐμποδίζουσι τὴν αὔξησιν καὶ ἐπισκιάζουσι τὴν δόξαν τῶν καλῶν δένδρων. Ἐντεῦθεν ἥρκεσθησαν νὰ τῷ χορηγήσωσιν δλίγον μόνον ξύλον ἀλλ᾽ ὅταν ἐλαύε τὸ ἀναγκαῖον πρὸς σχηματισμὸν λαβῆς ξύλον, τότε ἔκοψε καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα. Οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀμαρτίαν ὅταν τῇ δοθῇ μικρά τις εὔκολία ὅπως δι' αὐτῆς ἀπομακρύνῃ τὶς τὰς στενοχωρίας του, αὐτῇ θέλει κόψει καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ὑποχωρήσαντος. Ἀντίστητε λοιπὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτὴν καὶ οὐδόλως ἐμπιστευθῆτε αὐτῇ.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Ἡ θυγάτηρ πτωχῆς χήρας κατέλιπε τὴν καλύβην τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἀποπλανηθεῖσα παρ' ἄλλων ἐγκατέλιπε τὸν ὁδηγὸν τῆς γεότητος αὐτῆς καὶ ἐλησμόνησε τὰς θείας ἐντολάς. Θερμὴ καὶ πιστὴ προσευχὴ ἦτο ἡ μόνη

παραμυθία τῆς μητρὸς, τοῦτο δὲ δὲν ἀπέβη εἰς μάτην. Κινηθεῖσα ἐκ συναισθήσεως τῆς ἀμαρτίας καὶ ποθοῦσα νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν εἰρήνην ἣν ἀπώλεσεν, ἀργά νύκτα τινα ἡ θυγάτηρ ἐπανῆλθεν οἰκαδε. Ἡτο περὶ τὸ μεσονυκτιον· ἔξεπλάγη δὲ εύροῦσα τὴν θύραν ἀνοικτήν. Ἄλλ᾽ ἡ μῆτηρ ἀμέσως τῇ εἶπεν: «οὐδέποτε τέκνον μου, εἴτε γυντὸς εἴτε ἡμέρας ἡ θύρα αὕτη ἐκλείσθη ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησας. Ἐγίνωσκον διτὶ θὰ ἐπανήρχεσο ἡμέραν τινα, καὶ δὲν ἥθελον νὰ σὲ κάμω νὰ περιμένης οὐδὲ μίαν στιγμήν.» Ἐὰν, ὡς ἀναγνῶστα, εἰσαι μακρὰν τοῦ οἴκου του Θεοῦ, ἐνθυμήθητι διτὶ ἡ θύρα εἶναι ἀνοικτή. Εἰσελθε ἀμέσως ἀναβολῆς.

ΙΧΘΥΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς μεγάλης ταύτης πηγῆς τῆς προμηθείας τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατὰ μέγα μέρος δρεῖται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τε τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς ἀλιευτικῆς ἐκθέσεως ἐν Βερολίνῳ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ γενομένης, καὶ τῆς ἔτι σημαντικωτέρας ἐν Νορβηγίᾳ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 μαρτυρεῖ τὴν αὔξησιν τῆς ἐκτεταμένης ταύτης βιομηχανίας κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀξίαν. Ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ εὐκράτῳ ζώνῃ ἔνθα οἱ ἰχθύς προπάντων ἀφθονοῦσιν, καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παραλίας αὐτῆς, παρέσχεν αὐτῇ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γίνῃ ἡ κορυφαία ἐν τοῖς ἀλιευτικοῖς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου. Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ταχυτέρων μέσων τῆς συγκοινωνίας, οἱ ἰχθύς ἔνεκα τῆς ἴδιατης αὐτῶν νὰ φθείρωνται ταχέως οὐδέποτε ἐκομίζοντο ἐκ τῆς ἀκ-